

[A. M. Hansen.]

Stillinger, det drejer sig om, har jeg ogsaa ment det forsvarligt at give efter paa dette Punkt.

Men hvis Hr. Hagbart Bergs og andre Venstremænds Tale — jeg har jo hørt lignende Taler paa andre Møder; en af Venstres Folketingsmænd har kaldt de 3,1 Mill. Kr., der her er Tale om, for en Fedtskilling — skal give Udtryk for, at man indenfor Venstre finder, at de her foreslaede Forhøjelser er for store, tør jeg love Venstre min Bistand i Udvalget til at faa dem gjort mindre; for det skulde dog vel ikke være Formaalet med Fremsettelsen af disse Udtalelser, at det skulde være politiske Toner, der skulde lyde? Det er vel ikke Meningen, at det blot er for at sige noget politisk, for at søge at skabe Utilfredshed i de lavestlønnede Tjenestemandsklasser? Nej, det kan vel aldrig være saaledes.

Hr. Hagbart Berg indledede sin Tale om Tjenestemændene med følgende Ord, som jeg maa have Tilladelse til at citere:

„Dette Spørgsmaal“

— siger han —

„er jo desværre blevet et af de centrale politiske Spørgsmaal — jeg siger *desværre*, for det burde ikke være saadan, at Tjenestemændene skulde være Kastebold mellem de politiske Partier.“

Ja, den Tale kunde han have nødig at gentage hver Aften i sin Aftenbøn for at slippe fri for at arbejde paa at fortsætte med at skabe politiske Konfliktvilkaar indenfor Tjenestemændenes Rækker.

Jeg vender mig fra dette Spørgsmaal til selve Lovforslagets Indhold og skal selvfølgelig ikke gaa i Enkeltheder. Der er allerede baade af de foregaaende Talere og af den højtærede Finansminister i hans Forelæggelsestale gjort Rede for disse — jeg havde nær sagt utallige Enkeltheder, som Lovforslaget bestaar af. Jeg vil blot omtale nogle af de Hovedpunkter, som er mest betydningsfulde, og som vil komme til at præge dette Forslag, naar dets Historie en Gang skal skrives.

Forslaget byder, som det allerede er sagt, paa forbedrede Avancementsvilkaar, og det er en fra alle Sider erkendt Sandhed, at et passende Antal Avancementsstillinger indenfor de forskellige Tjenestemandsgupper er et saare nødvendigt Led i en god Tjenestemandsslov. Gode Avancementsmuligheder virker i høj Grad tilskyndende paa de paagældende Tjenestemænd til at sætte alle Evner og Kræfter ind paa at yde det bedst mulige hver paa sin Plads,

og derfor vil gode Avancementsforhold altid være forenelige med god og sund Økonomi for Staten, vel at mærke naar Avancementet foregaar ikke efter Alder, men saaledes, at Flid og Dygtighed tages i Betragtning. Det er Tanker, som der allerede blev givet stærkt Udtryk for af Sparekommissionen af 1921, at Penge, der blev givet ud til Avancementsposter, aldrig, naar disse Avancementsposter var bygget sundt og rigtigt op, var givet forkert ud. Jeg vil gerne have Lov til at citere, hvad Sparekommissionen af 1921 skriver i sin Betænkning om dette Forhold:

„At det Arbejde, som for Tiden iværksættes for at opnaa Sparsommelighed i Statshusholdningen, ikke bør tage Sigte paa en Forringelse af Avancementsstillingernes Antal; det vilde vel nok i Øjeblikket kunne nedbringe Statens Udgifter en Del, men i det lange Løb vilde det være en Foranstaltning, der var alt andet end økonomisk, navnlig paa Grund af dens indirekte Virkninger.“

Sparekommissionen, der var nedsat for at udfinde alle mulige Punkter, hvor der kunde spares i Statsadministrationen, siger altsaa her i sin Betænkning, at gode Avancementsforhold er en Spareforanstaltning, det er god Økonomi.

Hvis man nu vilde tage sig paa at tælle alle de mange nye Avancementsstillinger, der efter det foreliggende Forslag oprettes i de forskellige Lønningsgrupper, saa vilde man naa et anseligt Antal. Jeg skal nævne Told- og Trafiketaternes Assistenters Avancementsforhold — det var jo et Forhold, som allerede var fremme til Forhandling i 1928 i Anledning af Forslaget om Overassistenterne. Herefter er der mellem 300 og 400 nye Avancementsposter for Assistenterne: 257 Overassistentstillinger, 100 Kontrolørstillinger og 25 Overkontrolørstillinger, og hermed skulde saa den gennem flere Aar drøftede Mangel paa Avancement for Assistenterne være afhjulpet.

Jeg kunde videre nævne Ekspeditionssekretærstillingen indenfor Centraladministrationen som et nyt Avancement for Fuldmægtigene, Kontorfuldmægtigstillingen som et nyt Avancement for Kontorassistenterne, og sidst, men ikke mindst betydende, har man forøget Avancementsstillingerne for hele Funktionærklassen, saaledes som jeg pegede paa før. Mange nye Avancementsstillinger gør det muligt for de yngre Tjenestemænd, der endnu er nede i laveste eller næstlaveste Lønningsklasse, at arbejde sig frem.